

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Det vestindiske Shal

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 394. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann06tom-shoot-idm140199753257136/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

nufri, og saa spørger hun: Bunke, Du har vel det vestindiske Shal med, som Du lovede mig? Og saa staar jeg der, og det nytter s'gu ikke at vise paa Medaillen og den røde Stump Baand; — for den kan Madammen ikke gaa med!

Du har Ret! siger Kanoneren. Det gaar præcis, som naar jeg kommer hjem i Elefantgade. Der har jeg ogsaa en Mutter, som spørger: Hvad har Du hjem med? — Bare med den Forskel, at hun spørger lige straks. For hun er nu ikke saa kælen af sig!

Det er min Mutter — siger Baadsmanden. Hun er saa kælen af sig, at jeg ikke vil sværge paa, at hun ikke har haft sig en Ven, mens vi har været ude. For det ligger nu i Fruentimmernes Karakter, at de i *det* Stykke ikke er anderledes end som vi Mandfolk. Og det kan ikke nytte at snakke derom, naar man er Sømand og naar Togterne varer Aar og Dag.

Nej saagu! siger Kanoneren og klår sig under Kasketten.

Men hvis jeg nu ikke engang har bragt noget ordenligt hjem med mig — siger Baadsmanden — og hvis min Stedfortræder har vist sig mere galant end som jeg, saa kunde det hælde sig, at Mutter siet ikke mere kunde slaa ham af Tankerne, og det var dog en styg Tanke for en Baadsmand og Underofficer!

Ja, det var'et! siger Kanoneren; og saa gik de hver til sit.

Da vi saa kommer til Ankers paa Reden, saa gaar Baadsmanden til Chefen og tager til Kasketten og siger, at han har tænkt sig om, og at han er ganske af Chefens Mening.

Du tager Pengene? spørger den gamle.

Javel, Hr. Kaptajn!

Og Chefen fyrr ham de seksten Specier og kniber det ene Øje til, — som han altid plejede, naar han var ved Humør — og spørger: Hvad vil Du saa bruge dem til — Bunke?

Med Kaptajns Tilladelse — siger Baadsmanden — saa vil jeg købe et vestindisk Shal til min Mutter derhjemme!

Og Chefen giver sig til at le, og Næstkommanderende, som staar ved Siden af, han giver sig til at grynte; og begge to spørger de:

Hvor Fanden vil Du faa et vestindisk Shal fra?

Men Baadsmanden holdt bare Haanden til Kasketten og svarede ingenting.

Og saa blev vi afmønstrede.

Den første Dag, da jeg gaar gennem Store Regnegade, og ikke har andet at bestille end at se mig om imellem Marskandiserbutikkerne, saa faar jeg i et Vindu Øje paa et lyseblaat Shal med gule Frynser omkring og en stor rød Tulipan midt i; og jeg maatte lige straks tænke paa Vestindien og paa Negerkonerne der, naar de er ude at spadsere om Søndagen.